

УДК 35.01:[351:796](477)

*І. Г. Сурай,
д. держ. упр., професор,
професор кафедри управління та бізнес-адміністрування,
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4377-2724>*

DOI: 10.32702/2306-6814.2023.4.131

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ

*I. Suray,
Doctor of Science in Public Administration, Professor,
Professor of the Department of Management and Business Administration,
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*

SUBJECTS OF PUBLIC MANAGEMENT THE SPHERE OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS OF UKRAINE

У статті досліджено суб'єкти публічного управління сферою фізичної культури і спорту України, виокремлено їх особливості та зроблено такі висновки.

Україна перебуваючи сьогодні на шляху розвитку за європейським та євроатлантичним курсом має пришвидшити розвиток публічного управління за "Public management" та формувати візію переходу до "Good Governance".

У Законі України "Про фізичну культуру і спорт" перелік суб'єктів сфери фізичної культури і спорту з 1993 р. й дотепер уточнюється та доповнюється, наразі він не є вичерпним й також потребує суттєвого уточнення. Проте, не всі названі цим Законом суб'єкти можна вважати суб'єктами управління. Крім органів влади, до суб'єктів публічного управління сферою фізичної культури і спорту за деякими функціями вже сьогодні можна віднести Фізкультурно-спортивні товариства, Спортивні федерації, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України. Однак, їх участь у публічному управлінні має бути більшою.

Вже сьогодні потрібно залишити за міністерством функцію участі у формуванні державної політики та заходів з її реалізації у відповідній сфері. Виокремити функції реалізації державної політики і передати їх недержавним або напівдержавним інституціям. При цьому, потребує об'єктивізації функції управління, тобто функції мають відповідати управлінським потребам та інтересам об'єктів управління.

The article researches the subjects of public management in the field of physical culture and sports in Ukraine and highlights their features.

The analysis of the latest publications has showed that the issues of the institutional mechanism of public management and, in particular, the subjects of public management in the field of physical culture and sports, are currently relevant and extremely understudied.

It has been proven that the formation of common features of the institutional mechanism of public management in democratic states is significantly influenced by the "development" of public management. The transformation of "Public administration" into "Public management", in particular

in the countries of Western Europe, took place in an evolutionary way: with the development of democratic relations in society, the activation of civil society in solving common issues (transfer of partial power to the state, activities of non-state institutions in the management chain, etc.), with elements of management in the system of state authorities and further development of public management mechanisms. Today, we observe how, together with the development of democracy in European countries, "Public management" gradually turns into a "Good Governance" (another higher evolutionary level of management).

Ukraine, being today on the path of development according to the European and Euro-Atlantic course, should speed up the development of public management according to "Public management" and form a vision of the transition to "Good Governance".

It was established that in the Law of Ukraine "On Physical Culture and Sports" the list of subjects in the field of physical culture and sports has been clarified and supplemented since 1993, it is currently not exhaustive and also needs significant clarification. However, not all subjects named by the Law can be considered subjects of management. In addition to government bodies, the subjects of public management in the field of physical culture and sports according to some functions today include Physical Culture and Sports Societies, Sports Federations, the National Olympic Committee of Ukraine, and the Sports Committee of Ukraine. However, their participation in public management should be more significant and expanded.

Today, it is necessary to give the function of participation in the formation of state policy and measures for its implementation in the relevant field to the Ministry. Separate the functions of state policy implementation and transfer them to non-state or semi-non-state institutions. At the same time, it is necessary to objectify the management function, that is, the functions must correspond to the management needs and interests of the management objects.

Ключові слова: публічне управління, державне управління, механізми публічного управління, механізми державного управління, інституційний механізм, функції, суб'єкти публічного управління, сфера фізичної культури і спорту.

Key words: public management, public administration, mechanisms of public management, mechanisms of public administration, institutional mechanism, function, subjects of public management, sphere of physical culture and sports.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Україна сьогодні на незворотному шляху розвитку за європейським та євроатлантичним курсом, який закріплено у Конституції України [1].

23 червня 2022 р. лідери 27 країн-членів ЄС ухвалили рішення про надання Україні статусу кандидата на членство в ЄС. Статус кандидата офіційно запускає процес набуття Україною членства в ЄС. Україна вже активно працює над подальшими кроками та реформуванням країни попри війну, аби не втратити темпи інтеграції [2].

Подальша підготовка до членства передбачатиме завершення всеохопної трансформації всіх сфер, що створюватиме умови, коли країна житиме за принципами ЄС та його законами, які спрямовані на захист кожного громадянина [2].

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що дослідження інституційного механізму публічного управління та, зокрема суб'єктів публічного управління сферою фізичної культури і спорту, є на сьогодні актуальними й вкрай малодослідженими.

Зокрема, А. Кірик присвятив своє дослідження питанням реформування інституційної системи Європейського Союзу за лісабонським договором [3], В. Демчишина — ролі інституційного механізму Європейського Союзу у міграційній сфері [4], О. Стоян — інституційному механізму державного регулювання розвитку сфери відновлювальної енергетики [5], Є. Лазарева, А. Курносова, Г. Таран — інституційному механізму підвищення ефективності використання інноваційного потенціалу малого підприємництва [6], Я. Янушевич — інституційному механізму забезпечення сфери оподаткування в Україні [7], К. Петренко — особливостям інституційної спроможності громадських об'єднань в Україні [8], М. Журба — питанням публічного управління в галузі фізичної культури і спорту [9], В. Капличний — суб'єктам публічного адміністрування сфери спорту [10].

МЕТА ЦІЄЇ СТАТТІ

Мета цієї статті — проаналізувати суб'єкти публічного управління сферою фізичної культури і спорту України й виокремити їх особливості.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

ЄС є особливою формою міжнародної організації, оскільки держави-члени надали їй значні повноваження, включаючи законодавчу владу, що призвело до створення автономної наднаціональної організації. ЄС, діючи через свої інституції, має політичні та правотворчі повноваження у конкретних сферах, а його законодавчі акти мають пряму дію на території держав-членів. ЄС також є спільнотою цінностей, яка включає повагу до людської гідності, свободи, демократії, рівності, верховенства права та повагу до прав людини та прав меншин. Основна мета інституцій — просувати цінності ЄС, досягати його мети, служити його інтересам, інтересам своїх громадян та держав-членів, а також забезпечувати послідовність, ефективність та безперервність її політики та дій [3, с. 175—186].

Так, щоб втілити завдання Європейської конвенції з прав людини [11] на практиці, важливе місце відводиться інституційному механізму ЄС. Він спрямований на поширення цінностей ЄС, реалізацію цілей ЄС, забезпечення інтересів Союзу, його громадян та держав — членів ЄС та гарантування узгодженості, ефективності і послідовності політик та дій Союзу. Кожен інститут діє в межах повноважень, покладених на нього установчими договорами, та згідно зі встановленими в них процедурами, умовами та цілями. Інститути взаємодіють на засадах відкритої співпраці [4, с. 231—235].

Інституційний механізм публічного управління кожної із держав-членів ЄС водночас є частиною інституційного механізму ЄС. Не має прямої вимоги ЄС яким саме має бути національний інституційний механізм публічного управління, проте прослідковуються певні спільні риси.

Насамперед, на формування спільних рис інституційного механізму публічного управління в демократичних державах значно впливає "розвинутість" публічного управління. Так, у більшості європейських країн на початку ХХ ст. державне управління мало свій прояв через адміністрування і відтоді постійно проходило модернізацію. Перетворення "Public administration" в "Public management" ("державного" в "публічне" управління), зокрема у країнах Західної Європи, відбулося в еволюційний спосіб: з розвитком демократичних відносин у суспільстві, активізацією громадянського суспільства у вирішенні спільних справ (передача не повної влади державі, діяльність недержавних установ у ланцюжку управління тощо), із першими елементами менеджменту у системі державних органів влади (елементи менеджменту із приватного сектора, якщо вони ефективні, так само будуть ефективними і у державному) та у подальшому розвитку механізмів публічного менеджменту (Public management) [12, с. 178—179]. Сьогодні ми спостерігаємо як з розвитком демократії в європейських країнах "Public management" поступово перетворюється на "Good Governanse" (вже інший, вищий, еволюційний рівень управління).

Зауважимо, що серед елементів інституційного механізму публічного управління варто дослідити суб'єкти публічного управління. Відповідно до мети цього дослідження мова йтиме про суб'єкти публічного управління сферою фізичної культури і спорту України.

Вважаємо, що потребує уточнення: не можна еkleктично сприймати механізми державного управління й механізми публічного управління, інституційний механізм державного управління й інституційний механізм публічного управління у випадку якщо мова йде про державне управління в широкому розумінні, яке здійснюється на засадах адміністрування (Public administration). При "Public administration" суб'єкти управління представлені тільки органами влади, їх відносини між собою та з об'єктами управління носять характер адміністрування, досить часто це відносини тиску вищого суб'єкта на нижчий за статусом суб'єкт, а тим паче на об'єкт управління. Також при "Public administration" суб'єкт державного управління, визначений як центральний орган державного управління у відповідній сфері (центральний орган виконавчої влади, далі — ЦОВВ) поєднує усі ключові функції управління: формування політики, реалізація політики, контроль.

Починаючи з "Public management" (і далі, за "Good Governanse") відбувається активна децентралізація й деконцентрація влади. Зокрема збільшується кількість суб'єктів управління, передача функцій управління недержавним або напівнедержавним інституціям; "розведення" по різних інституціях функцій формування, реалізації політики та контролю за ними тощо. Особлива увага має бути приділена залученості громадськості до управління суспільством та створенню недержавних та/або напівнедержавних інституцій з функціями публічного управління [13, с. 323—328].

В Україні законодавець [14] до сьогодні не визначив чітко поняття "сфера фізичної культури і спорту", водночас дає визначення поняття "суб'єкти сфери фізичної культури і спорту" — "фізичні або юридичні особи, які здійснюють свою діяльність з метою розвитку фізичної культури і спорту. Суб'єктами сфери фізичної культури і спорту є: фізичні особи, які займаються фізичною культурою і спортом, у тому числі спортсмени; фахівці сфери фізичної культури і спорту; заклади фізичної культури і спорту; відповідні органи влади" [14, ст. 1].

Зазначимо, що за результатами проведеного нами дослідження трансформації центрального органу державного управління України сферою фізичної культури і спорту [15] — Міністерства України у справах молоді і спорту (1991—1996 рр.) в ЦОВВ, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України (з 1996 р. — дотепер, окрім періоду 31 травня 2011 р. — 24 липня 2013 р., коли діяльність Державної служби молоді та спорту України спрямовувалася і координувалася через Міністра освіти і науки, молоді та спорту України), встановлено, що розподіл влад пом'якшує "Public administration". При цьому, усі трансформації (відбулися саме як зміна форми) зводилися до утворення (об'єднання, роз'єднання ...) нових органів виконавчої влади (інституцій): Державний комітет — Міністерство — Державний комітет — ... — Міністерство — ... — Державна служба — Міністерство, з частково новими назвами та передачею тих самих, іноді застарілих функцій, що не змінювало сутність інституційного механізму. Також з'ясовано, що: у функціях (повноваженнях) цих ЦОВВ спостерігаються і сьогодні

значні прояви державного управління через адміністрування (Public administration) з деякими проявами функцій "Hard administration"; об'єднанням в одній інституції (ЦОВВ) функцій формування, реалізації політики та контролю за ними; декларування, але не фактичну передачу функцій управління сферою фізичної культури і спорту України іншим інституціям публічного управління.

Так, згідно чинного Закону України "Про фізичну культуру і спорт" [14, ст. 5] "державне управління фізичною культурою і спортом здійснюється ЦОВВ, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури та спорту, ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, за сприяння відповідно інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування". Ця норма у Законі зафіксована з жовтня 2012 р. Постановою Кабінету Міністрів України [16], що затверджує чинне Положення про Міністерство молоді та спорту України, названо один ЦОВВ — Міністерство молоді та спорту України (Мінмолодьспорт України), який забезпечує формування та реалізує державну політику у зазначеній сфері.

Щодо інших суб'єктів, то у другому розділі Закону України "Про фізичну культуру і спорт" [14] суб'єктами сфери фізичної культури і спорту названо: спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, колективи фізичної культури, фізкультурно-спортивні товариства, спортивні федерації, громадські об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів, спортивна студентська спілка України, українська федерація учнівського спорту, громадські об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту, Національний олімпійський комітет України, суб'єкти паралімпійського і дефлімпійського руху в Україні, Спортивний комітет України [14, ст. 9—25].

На нашу думку, цей перелік суб'єктів сфери фізичної культури і спорту не є вичерпним і ми бачимо, що він час від часу (весь період з дати прийняття Закону [14]) уточнюється та доповнюється. Це свідчить про активізацію громадянського суспільства щодо сфери фізичної культури і спорту, що є важливим для розвитку публічного управління. Проте, не всі названі суб'єкти можна вважати суб'єктами управління.

Вважаємо, що крім органів влади, до суб'єктів публічного управління сферою фізичної культури і спорту за деякими функціями вже сьогодні можна віднести: Фізкультурно-спортивні товариства, Спортивні федерації, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України. Однак, їх участь у публічному управлінні має бути більшою.

Так, сьогодні Фізкультурно-спортивні товариства (далі — ФСТ) — громадські об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості (далі — ГОфс), основними

завданнями яких є: сприяння реалізації державної політики у сфері фізичної культури та спорту; організація фізкультурно-оздоровчої діяльності, зокрема за місцем роботи громадян; забезпечення розвитку визначених напрямів спорту.

ФСТ можуть мати всеукраїнський або місцевий статус. Всеукраїнські ФСТ: діють на території України, мають місцеві осередки у більшості областей (зокрема колективи фізичної культури і спортивні клуби); можуть бути засновниками закладів фізичної культури і спорту, зокрема дитячо-юнацьких спортивних шкіл, відповідних підприємств; власниками спортивних споруд та іншого майна; можуть створювати штатні спортивні команди резервного спорту у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України; співпрацюють з ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, іншими ЦОВВ, відповідними структурними підрозділами місцевих державних адміністрацій та органами місцевого самоврядування, іншими ГОфс на підставі договорів, що укладаються відповідно до законодавства.

ЦОВВ можуть надавати всеукраїнським ФСТ фінансову підтримку за рахунок коштів державного бюджету відповідно до закону. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування у встановленому порядку можуть надавати за рахунок коштів місцевих бюджетів фінансову підтримку осередкам всеукраїнських ФСТ, зокрема для проведення фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів і спортивних змагань, їх діяльності та для діяльності заснованих ними дитячо-юнацьких спортивних шкіл [14, ст. 19].

Спортивні федерації (асоціації, спілки, об'єднання тощо) — ГОфс, основними завданнями яких є: забезпечення інтересів членів відповідних спортивних федерацій у сфері спорту, в тому числі сприяння захисту їх соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних та інших інтересів; сприяння розвитку відповідного виду (видів) спорту шляхом участі у розробленні та виконанні відповідних програм; залучення різних груп населення до фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності; сприяння підготовці спортсменів національних збірних команд та забезпечення їх участі в офіційних міжнародних спортивних змаганнях; організація та проведення фізкультурно-оздоровчих, спортивних заходів та спортивних змагань; участь у здійсненні кадрового забезпечення розвитку відповідного виду (видів) спорту; сприяння розвитку міжнародного співробітництва у сфері фізичної культури і спорту. Спортивні федерації можуть мати всеукраїнський або місцевий статус. ЦОВВ, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, може надати спортивній федерації статус національної спортивної федерації [14, ст. 20].

Національний олімпійський комітет України (далі — НОК) — ГОфс, основним завданням якої є забезпечення розвитку олімпійського руху в Україні як складової частини міжнародного олімпійського руху. Метою олімпійського руху є: пропаганда та впровадження відповідних принципів та ідеалів; сприяння розвитку фізичної культури і спорту; зміцнення міжнародного спортивного співробітництва; участь в Олімпійських іграх та інших

міжнародних спортивних змаганнях та заходах, що проводяться Міжнародним та Європейським олімпійськими комітетами; виконання інших завдань і заходів, передбачених статутом Національного олімпійського комітету України, відповідно до Олімпійської хартії. НОК України діє на підставі статуту, який відповідає Олімпійській хартії [14, ст. 23].

Спортивний комітет України — ГОфс, основним завданням якої є забезпечення розвитку в Україні неолімпійського спорту: представляє Україну у відповідних міжнародних спортивних організаціях, на Всесвітніх та Європейських іграх з неолімпійських видів спорту, інших міжнародних спортивних змаганнях, якщо інше не передбачено вимогами відповідних міжнародних організацій та/або міжнародними договорами України; може організовувати та проводити на території України всеукраїнські та міжнародні змагання та заходи з неолімпійських видів спорту спільно з відповідними спортивними федераціями; бере участь у наданні всеукраїнським спортивним федераціям з неолімпійських видів спорту статусу національної спортивної федерації з відповідного неолімпійського виду спорту [14, ст. 25].

Зауважимо, що В. Капличний на підставі здійсненого ним аналізу повноважень суб'єктів публічного адміністрування сфери спорту запропонував поділити їх на такі види: 1) суб'єкти, які наділені публічно-управлінськими функціями, а саме суб'єкти загальної компетенції (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України), суб'єкти спеціальної компетенції (Міністерство культури, молоді та спорту України, Міністерство освіти і науки України, Державне агентство спорту України, місцеві суб'єкти публічної адміністрації); 2) юридичні й фізичні особи як суб'єкти спортивних правовідносин [10, с. 76—77].

М. Журба визначає коло владних суб'єктів у галузі фізичної культури і спорту (враховуючи перегляд змісту та меж державного управління, вихід теоретичних концепцій на більш загальний рівень аналізу владно-організуючого впливу) на підставі різних рівнів/складників "публічного" так: 1) Органи виконавчої влади. Основне місце в цій групі суб'єктів посідає галузевий ЦОВВ. 2) Органи місцевого самоврядування, що реалізують численні управлінські повноваження у галузі фізичної культури та спорту, обсяг яких у контексті децентралізаційних перетворень зростає. 3) Установи й організації та окремі фізичні особи, що реалізують делеговані повноваження. Серед цих суб'єктів виокремлені державні установи та організації (наприклад, Національний антидопінговий центр); недержавні установи та організації (наприклад, Національний олімпійський комітет України, який не лише є громадською організацією фізкультурно-спортивного спрямування, але й здійснює низку управлінських повноважень); фізичні особи, що не є службовцями органів публічної влади, але часто наділяються владними повноваженнями (наприклад, спортивні судді) [9, с. 10].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Отже, на нашу думку, Україна перебуваючи сьогодні на шляху розвитку за європейським та євроатлантичним

курсом має пришвидшити розвиток публічного управління за "Public management" та сформувати візію переходу до "Good Governance".

В Законі України "Про фізичну культуру і спорт" перелік суб'єктів сфери фізичної культури і спорту з 1993 р. й дотепер уточнюється та доповнюється, наразі він не є вичерпним й також потребує суттєвого уточнення. Проте, не всі названі цим Законом суб'єкти можна вважати суб'єктами управління. Крім органів влади, до суб'єктів публічного управління сферою фізичної культури і спорту за деякими функціями вже сьогодні можна віднести Фізкультурно-спортивні товариства, Спортивні федерації, Національний олімпійський комітет України, Спортивний комітет України. Однак, їх участь у публічному управлінні має бути більшою.

Вже сьогодні потрібно залишити за міністерством функцію участі у формуванні державної політики та заходів з її реалізації у відповідній сфері. Виокремити функції реалізації державної політики і передати їх недержавним або напівнедержавним інституціям. При цьому, потребує об'єктивізації функції управління, тобто функції мають відповідати управлінським потребам та інтересам об'єктів управління.

У перспективі подальші дослідження мають стосуватися більш детального аналізу функцій інституцій публічного управління сферою фізичної культури і спорту.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 05.02.2023).
2. Україна отримала статус кандидата на членство в ЄС. (23 червня 2022 р.) URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/ukrayina-otrimala-status-kandidata-na-chlenstvo-v-yes> назва з екрану. (дата звернення: 05.02.2023).
3. Кірик А. Ю. Реформування інституційної системи Європейського Союзу за лісабонським договором. Університетські наукові записки. 2021, № 6 (84), С. 175—186.
4. Демчишина В. Роль інституційного механізму Європейського Союзу у міграційній сфері. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 8. С. 231—235.
5. Стоян О. Ю. Інституційний механізм державного регулювання розвитку сфери відновлювальної енергетики та напрямки його удосконалення. Інвестиції: практика та досвід. 2014. № 20. С. 132—136.
6. Лазарєва Є. В., Курносова А. В., Таран Г. В. Інституційний механізм підвищення ефективності використання інноваційного потенціалу малого підприємництва. Економічні інновації. 2014, вип. № 57, С. 179—187.
7. Янушевич Я. В. Інституційний механізм забезпечення сфери оподаткування в Україні: автореф. дис. ... д. юрид. наук: спец. 12.00.07 "Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право"; Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2021. 36 с.
8. Петренко К. Особливості інституційної спроможності громадських об'єднань в Україні. Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І.Ф. Кураса НАН України. 2018, вип. 4 (78). С. 376—388.

9. Журба М. А. Публічне управління в галузі фізичної культури і спорту: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 "Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право"; Національний університет "Одеська юридична академія". Одеса, 2017. 28 с.

10. Капличний В. А. Суб'єкти публічного адміністрування сфери спорту. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2019, № 41, т. 1. С. 74—77.

11. Європейська конвенція з прав людини https://www.echr.coe.int/documents/convention_ukr.pdf (дата звернення: 05.02.2023).

12. Сурай І. Г. Еволюційність парадигмальних змін у публічному управлінні — публічній службі — управлінні персоналом. Реформування процесів публічного управління в сфері освіти та науки України у глобалізаційному та інформаційному суспільстві: матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Переяслав, 30 жовтня 2020 р. / за ред. О.І. Пархоменко-Кутцевіл. Переяслав, 2020. С. 178—185.

13. Сурай І. Г. Публічне управління в Україні: від функціонального обстеження до функціонального моделювання. Публічне управління в умовах воєнного часу та надзвичайних ситуаціях: сучасний стан, проблеми, перспективи розвитку: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., м. Переяслав, 30 листопада 2022 р. Переяслав: Університет Григорія Сковороди в Переяславі, 2023. С. 323—328.

14. Про фізичну культуру і спорт. Закон України від 24.12.1993 р. № 3808-XII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text> (дата звернення: 05.02.2023).

15. Сурай І. Г. Трансформація центрального органу державного управління України сферою фізичної культури і спорту. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2023. №2. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/dy>

16. Про затвердження Положення про Міністерство молоді та спорту України: Постанова Кабінету міністрів України від 2 липня 2014 р. № 220. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-%D0%BF#Text> (дата звернення: 05.02.2023).

References:

1. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 05.02.2023).

2. Government portal (2022), "Ukraine received the status of a candidate for EU membership", available at: <https://www.kmu.gov.ua/news/ukrayina-otrimala-status-kandidata-na-chlenstvo-v-yes> (Accessed 05.02.2023).

3. Kiryk, A.Yu. (2021), "Reforming the institutional system of the European Union according to the Lisbon Treaty", *Universytets'ki naukovi zapysky*, vol. 6 (84), pp. 175—186.

4. Demchyshyna, V. (2019), "The role of the institutional mechanism of the European Union in the field of migration", *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*, vol. 8, pp. 231—235.

5. Stoyan, O. (2014), "Institutional mechanism of state regulation of development of renewable energy", *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 20, pp. 132—136.

6. Lazarieva, Ye.V. Kurnosova, A.V. and Taran, H.V. (2014), "Institutional mechanism for improving the efficiency of using the innovative potential of small businesses", *Ekonomichni innovatsii*, vol. 57, pp.179—187.

7. Yanushevych, Ya.V. (2021), "Institutional mechanism for ensuring the sphere of taxation in Ukraine", Abstract of Ph.D. dissertation, Law, Zaporiz'kyj natsional'nyj universytet. Zaporizhzhia, Ukraine.

8. Petrenko, K. (2018), "Peculiarities of the institutional capacity of public associations in Ukraine", *Naukovi zapysky Instytutu politychnykh i etnonatsional'nykh doslidzhen' im. I.F. Kurasa NAN Ukrainy*, vol. 4 (78), pp. 376—388.

9. Zhurba, M.A. (2017), "Public administration in the field of physical culture and sports", Abstract of Ph.D. dissertation, Law, Natsional'nyj universytet "Odes'ka iurydychna akademiia", Odessa, Ukraine.

10. Kaplychnyj, V.A. (2019), "Subjects of public administration in the field of sports", *aukovyj visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Yurysprudentsiia*, vol. 41, no. 1, pp.74—77.

11. Council of Europe (1950), "European Convention on Human Rights", available at: https://www.echr.-coe.int/documents/convention_ukr.pdf (Accessed 05.02.2023).

12. Suraj, I.H. (2020), "Evolution of paradigmatic changes in public administration — public service — personnel management", *Reformuvannia protsesiv publichnoho upravlinnia v sferi osvity ta nauky Ukrainy u hlobalizatsijnomu ta informatsijnomu suspil'stvi: materialy mizhnar. nauk.-prakt. konf. [Reforming the processes of public management in the sphere of education and science of Ukraine in the globalization and information society: materials of the international scientific and practical conference]*, Pereiaslav, Ukraine, pp. 178—185.

13. Suraj, I.H. (2022), "Public administration in Ukraine: from functional survey to functional modeling", *Publichne upravlinnia v umovakh voiennoho chasu ta nadzvychajnykh sytuatsiiakh: suchasnyj stan, problemy, perspektyvy rozvytku: materialy V mizhnar. nauk.-prakt. konf. [Public administration in wartime and emergency situations: current state, problems, development prospects: materials of the 5th international scientific and practical conference]*, Universytet Hryhoriia Skovorody v Pereiaslavi, Pereiaslav, Ukraine, pp. 323—328.

14. Verkhovna Rada of Ukraine (1993), The Law of Ukraine "On Physical Culture and Sport", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text> (Accessed 05.02.2023).

15. Suraj, I.H. (2023), "Transformation of the central authority of public administration of Ukraine in the sphere of physical culture and sports", *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, vol. 2, available at: <https://www.nayka.com.ua/index.php/dy> (Accessed 05.02.2023).

16. Cabinet of Ministers of Ukraine (2014), Resolution "On approval of the Regulation on the Ministry of Youth and Sports of Ukraine", <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2014-%D0%BF#Text> (Accessed 05.02.2023).

Стаття надійшла до редакції 06.02.2023 р.